

ក្នុងអត្ថបទមុន យើងបានបង្ហាញថា ការបំផុសគំនិតបានតម្កើងការខកចិត្តតទៅពេលឆ្ងល់កាត់សមុទ្រក្រហម ឱ្យសរុបនឹងការខកចិត្តដ៏ធំនៃឆ្នាំ 1844។ នៅចំណុចនោះ ការសាកល្បងអំពីថ្មនៃស្របុប្ផ ដូចដែលគំណាងដោយម៉ាណា បានមកដល់ក្នុងបុរេគតិសាស្ត្ររបស់ម៉ូសេ។ នៅចំណុចព្យាករណ៍ដដែលនោះ ពន្លឺដែលបានមកពីទីបរិសុទ្ធបំផុត បានចាប់ផ្តើមដំណើរការមួយនៃការសាកល្បង និងការបន្តទុច្ចរិត ដោយចាប់ផ្តើមពីថ្មនៃស្របុប្ផ សម្រាប់អស់អ្នកដែលបានឆ្ងល់សមុទ្រ ហើយបានចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតដោយជំនឿ។ ដំណើរការនៃការសាកល្បងដែលបានកើតមានមុនឆ្នាំ 1844 បានចាប់ផ្តើមក្នុងបុរេគតិសាស្ត្ររបស់ម៉ូសេនៅពេលកំណើតរបស់គាត់ ហើយសម្រាប់ពួកមីលូលេរីននៅឆ្នាំ 1798 ជាមួយនឹងការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង ដែលដានីយ៍ដែលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថានឹងបង្កកើតដំណើរការសាកល្បងបីជំហាន ដដែលនាំទៅកាន់ការជំនុំជម្រះ។

មនុស្សជាតិជំនាន់នឹងត្រូវបានបរិសុទ្ធច ហើយត្រូវបានផ្ទេរឱ្យស
ហើយត្រូវបានសាកល្បង; ប៉ុន្តែមនុស្សសាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តកំហុសអំពើអាក្រក់
ហើយក្នុងចំណោមមនុស្សសាក្រក់គ្មាននរណាម្នាក់នឹងយល់ទេ;
ប៉ុន្តែមនុស្សមានបុរាណជំនាន់យល់។ ដានីយ៉ែល 12:10។

ការបរិសុទ្ធនៃការជំនុំជម្រះនេះចុងក្រោយ 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
ត្រូវបានបង្ហាញជានិមិត្តរូបដោយការជំនុំជម្រះរបស់ផ្ទៃក្នុង
ដែលចាប់ផ្តើមជាមួយនឹងកូនច្បងរបស់អេស៊ីប
ហើយបញ្ចប់នៅក្នុងទឹកសមុទ្រក្រហម។
នៅពេលដែលពួកមានបុរាណជំនាន់ចូលទៅក្នុងទីបរិសុទ្ធបំផុតដោយសេចក្តីជំនឿ
ឬបានផ្តល់កាត់សមុទ្រក្រហម នោះដំណើរការនៃការសាកល្បង
ដែលបានចាប់ផ្តើមនៅពេលចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ 1798
បានបន្តទៅទៀតលើសពីឆ្នាំ 1844។ ក្នុងបុរាណសាស្ត្ររបស់ម៉ូសេ
ត្រូវបានគំរោងដោយការសាកល្បងដប់បួនការ
ដែលអីស្រាអែលបានបរាជ័យនៅគ្រប់ជំហាន។
ការសាកល្បងចុងក្រោយនៃការសាកល្បងដប់បួនការនោះ
គឺនៅពេលអ្នកសិបិការណ៍ទាំងដប់ពីរបានចូលទៅសិបិសួរដនៃដីសន្ទុយ។
ការសាកល្បងដំបូងនៅក្នុងបុរាណសាស្ត្ររបស់ម៉ូសេ គឺការសាកល្បងម៉ាណា
ដែលគំរោងឱ្យថ្លង់សែប៊ុប័រ ហើយសម្រាប់ពួកមីលីលីវាយ
ថ្លង់សែប៊ុប័រត្រូវបានគំរោងថាជាការសាកល្បងដំបូងបន្ទាប់ពីថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។
ដោយសារការសាកល្បងដំបូងជាថ្លង់សែប៊ុប័រនៅក្នុងបុរាណសាស្ត្ររបស់ម៉ូសេ បង្ហាញថា
បន្ទាប់ពីឆ្នាំ 1844 នឹងមានការសាកល្បងជាបន្តបន្ទាប់
ដែលនឹងនាំទៅដល់ការចូលទៅក្នុងដនៃដីសន្ទុយ ឬវាលហ្វេស្តាននៃសេចក្តីស្តាប់។
ឆ្នាំ 1863 គំរោងឱ្យការសាកល្បងចុងក្រោយសម្រាប់ចលនាមីលីលីវាយ។
យើងនឹងចាប់ផ្តើមការពិចារណានេះ នៅពេលអ្នកសិបិការណ៍ទាំងដប់ពីរវិលត្រឡប់មកវិញ
ជាមួយនឹងរបាយការណ៍របស់ពួកគេអំពីដនៃដីសន្ទុយ។

ហើយពួកគេបានវិលត្រឡប់មកពីការសិបិសង្កេតស្រុកដនោះ បន្ទាប់ពីស៊ីបថ្លង់។
ពួកគេបានទៅជួបម៉ូសេ និងអារ៉ុន ព្រមទាំងសហគមន៍ទាំងមូលនៃកូនចៅអីស្រាអែល
នៅឯវាលហ្វេស្តានជានិច្ច ទីកន្លែងនោះ; ហើយបាននាំដំណឹងមកប្រាប់ពួកគេ
និងសហគមន៍ទាំងមូល ហើយបានបង្ហាញផលផុលនៃស្រុកដនោះដល់ពួកគេ។
ពួកគេបានប្រាប់គាត់ថា
យើងបានទៅដល់ស្រុកដដែលលោកបានចាត់យើងឱ្យទៅមើលហើយ
ហើយពិតប្រាកដណាស់ វាជាស្រុកដដែលហូរទឹកដោះ និងទឹកយូរ; នេះគឺជាផលផុលរបស់វា។
ទោះជាយ៉ាងណា បុរាណជំនាន់ដែលរស់នៅក្នុងស្រុកដនោះមានកម្ពស់ខ្ពស់
ហើយទីក្រុងទាំងឡាយមានកំពែង ហើយជម្រកខ្ពស់ណាស់; លើសពីនេះទៅទៀត
យើងបានឃើញកូនចៅអាណក់នៅទីនោះផង។
ជនជាតិអាម៉ាឡូកេរស់នៅក្នុងស្រុកភាគខាងត្បូង; ហ៊ីត និងយហ្វេស ព្រមទាំងអាម៉ូរី
រស់នៅតាមតំបន់ភ្នំ; ហើយជនជាតិកាណានរស់នៅជាប់សមុទ្រ
និងតាមមាត់ទន្លេយ៉េរដាន់។ ហើយកាលបែបនេះបុរាណជំនាន់នៅមុខម៉ូសេ
ហើយនិយាយថា ចូរយើងឡើងទៅភ្នំលាម ហើយកាន់កាប់វាចុះ;
ដូច្នេះយើងពិតជាអាចយកឈ្នះវាបាន។
ប៉ុន្តែបុរាណជំនាន់ទាំងឡាយដែលបានឡើងទៅជាមួយគាត់បាននិយាយថា

យើងមិនអាចឡើងទៅទាស់នឹងបុរាណជននោះបានទេ; ដុំបិតពួកគេខ្ពស់ជាងយើង។
ហើយពួកគេបាននាំរោងការណ៍អាក្រក់អំពីស្រុកដ៏ដ៏ល្អពួកគេបានសិរីសួស្តីក្នុងនោះមក
ប្រាប់កូនចៅអីស្រាអលែ ដោយនិយាយថា
ស្រុកដ៏ដ៏ល្អយើងបានដើរឆ្ងល់ដាច់ដើម្បីសិរីសួស្តីក្នុងនោះ
គឺជាស្រុកដ៏ដ៏ល្អលេបត្រហាក់អ្នកស្រុករបស់វា;
ហើយមនុស្សទាំងអស់ដ៏ល្អយើងបានឃើញនៅទីនោះ
សុទ្ធជាជាមនុស្សមានមាឌធំ។ ហើយនៅទីនោះ យើងបានឃើញយុទ្ធភាពទាំងឡាយ
គឺជាកូនចៅអាណា ដល់ក្រិកមកពីពូជយកុស; ហើយក្នុងក្រុនកែប្រែយើងផ្ទាល់
យើងដូចជាកណ្តុប; ហើយក្នុងក្រុនកែប្រែពួកគេ យើងក៏ដូចនោះដែរ។ ជនគណនា
13:25-33។

អត្ថបទនេះពិស្រ័យទៅជនគណនា

មានសេចក្តីពិតសំខាន់ៗមួយចំនួនដែលគួរឱ្យកត់សម្គាល់យ៉ាងខ្លាំង
ដែលអាចងាយនឹងត្រូវបានមើលរំលង បុរសនិប្រឹមនពិចារណាបុរសគុតិសាស្ត្រដែលត្រូវបានគំ
ណាងនៅក្នុងនោះថាជាវិទ្យាសាស្ត្របន្តិចលនា Millerite ទេ។ ចំណុចមួយគឺថា
ពួកប្រហែលដែលមាន «រោងការណ៍អាក្រក់» កំពុងប្រយ័ត្នក្នុងការសាកល្បងទីដប់
និងចុងក្រោយរបស់ពួកគេ ហើយនៅក្នុងការសាកល្បងចុងក្រោយនោះ
មនុស្សពីរប្រភេទត្រូវបានបង្ហាញឱ្យយើងឃើញ។ មនុស្សពីរប្រភេទដែលបានកំពុងអភិវឌ្ឍន៍
មរយៈបុរសគុតិសាស្ត្រនៃការសាកល្បងប្រាំបួនមុន បានបង្ហាញលក្ខណៈរបស់ពួកគេ
ដោយផ្អែកលើថាពួកគេជឿលើសិរីសួស្តីទទួលយក «រោងការណ៍» មួយណា។ នៅឆ្នាំ 1863
សាសនា Adventism នៃ Millerite បានបដិសេធរោងការណ៍របស់ម៉ូសេ
ដូចដែលបានគំណាងដោយព្រះបន្តិចលនាទំនាយអំពីទាសភាពនៅក្នុង លើវិទ្យុ ជំពូក 26។
រោងការណ៍ដែលយ៉ូស្ទែ និងកាលបែបាននាំមក គ្មានតែជាការផ្ទេរម្តងទៀតនៃ
«រោងការណ៍» របស់ព្រះ តាមរយៈបុរសគុតិសាស្ត្រនៃការវេលានោះពួកគេចេញពីទាសភាព។
ចាប់តាំងពីកំណើតរបស់ម៉ូសេមក ព្រះបានសន្យាថា ទ្រង់នឹងនាំពួកគេចេញពីទាសភាព
ហើយចូលទៅក្នុងទីកន្លែងដែលបានសន្យាដល់អំបូរហាំកាលពីសតវត្សរ៍មុន។ យ៉ូស្ទែ
និងកាលបែ គំណាងឱ្យអ្នកដ៏ល្អយើងរោងការណ៍គ្រិះ
ខណៈដែលអ្នកសិរីសួស្តីការណ៍ដប់នាក់ទៀតបានបដិសេធថា
ព្រះពិតជាបានប្រទានរោងការណ៍នោះមែន។

រួចមក សហគមន៍ទាំងមូលបានបន្តលឺសំឡេងឡើង ហើយស្រកែយ៉ាង;
បុរាណជនក៏យំអស់រាត្រីនោះ។ ហើយកូនចៅអីស្រាអលែទាំងអស់បានអ្វីទាស់នឹងម៉ូសេ
និងទាស់នឹងអធិបតី; សហគមន៍ទាំងមូលបាននិយាយទៅកាន់ពួកគេថា «អូ
សូមឱ្យយើងបានស្តាប់នូវស្រុកអស្ចារ្យបំផុត!
ឬសូមឱ្យយើងបានស្តាប់នូវទីរោងការណ៍នេះក៏ល្អអ!
ហេតុអ្វីបានជាព្រះយេស៊ូវនាំយើងមកដល់ស្រុកនេះ
ដើម្បីឱ្យយើងដួលស្តាប់ដោយមុខងារ ដើម្បីឱ្យបុរសនុជ
និងកូនៗរបស់យើងត្រូវបានលាងដោយទឹកជីវិតរបស់គេ? តើការរំលងក្បែរទៅស្រុកអស្ចារ្យ
មិនប្រសើរជាងសម្រាប់យើងទេឬ?» ហើយពួកគេបាននិយាយគ្នាទៅវិញទៅមកថា
«ចូរយើងតែងតាំងមន្ត្រីនាំមុខ ហើយត្រឡប់ទៅស្រុកអស្ចារ្យវិញ»។ ជនគណនា
១៤:១-៤

នៅក្នុងឆ្នាំ 1863 នៅពេលដែល James White បានសរសេរអត្ថបទមួយក្នុង Review
and Herald ដោយបដិសេធការយល់ដឹងរបស់ Miller អំពី "seven times"

ហើយនៅក្នុងឆ្នាំដដែលនោះ Uriah Smith
បានបោះពុម្ពតារាងក្នុងក្រលាងដៃគ្មានការយោងណាមួយទៅកាន់ "seven times"
នៃ Leviticus ១៤ នោះទាំង White និង Smith បានដាក់ការងាររបស់ William Miller មួយឡកែ
ហើយបានប្រើវិធីសាស្ត្រព្រះគម្ពីររបស់ប្លូតូស្តេតង់ក្នុងជំនឿ។
វិធីសាស្ត្ររបស់ពួកគេក្នុងជំនឿ ដដែលពួកគេទើបតែហ៊ានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជា
"កូនស៊ីនហែប៊ីឡូន" នោះ គួរឲ្យមានប្រវត្តិជាអាគុយម៉ង់ដើម្បីបដិសេធសាររបស់ Miller
ដែលបានគួរដឹកនាំដោយទេវតា Gabriel។
នៅក្នុងការសាកល្បងទីដប់សម្រាប់អីស្រាអែលបុរាណ ពួកគេហ៊ាននិយាយដោយផ្ទាល់ថា
"Let us make a captain, and let us return to Egypt."
ការបរាជ័យនៅក្នុងការសាកល្បងទីដប់ និងចុងក្រោយ គឺផ្អែកលើការបដិសេធ "report"
ដែលស្របគ្នានឹងរបាយការណ៍តាំងពីដើមមក
ហើយលើបំណងបុរាណចង់ត្រឡប់ទៅឯភាពជាទាសករនៅអេហ្សីប្រិញ។ នៅពេល
Jeremiah បានកំណត់ជានិមិត្តរូបដល់អ្នកទាំងឡាយដែលបានខកចិត្តដោយសារការទស្សន៍
ទាយដែលបរាជ័យនៅឆ្នាំ 1843
ព្រះជាម្ចាស់បានហៅគាត់យ៉ាងជាក់លាក់ឲ្យត្រឡប់មកឯព្រះ
និងកុំក្តីក្បាលភៀវក្បាលពីមុនរបស់គាត់ចំពោះសារ ប៉ុន្តែក៏ហ៊ានបញ្ជាគាត់មិនឲ្យត្រឡប់ទៅ
កម្រិតទាំងឡាយដែលគួរឲ្យមានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជាកូនស៊ីនហែប៊ីឡូនឡើយ។

ដូច្នេះ ព្រះជាម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលដូច្នេះថា បើអ្នករិលត្រឡប់មកវិញ
នោះយើងនឹងនាំអ្នកត្រឡប់មកវិញ ហើយអ្នកនឹងឈរនៅចំពោះមុខយើង;
ហើយបើអ្នកដកយករបស់មានតម្លៃចេញពីរបស់ថ្នាក់ទាប
នោះអ្នកនឹងដូចជាមាត់របស់យើង: ចូរឲ្យពួកគេរិលត្រឡប់មករកអ្នកចុះ;
ប៉ុន្តែអ្នកកុំរិលត្រឡប់ទៅរកពួកគេឡើយ។ យេរេមា 15:19

នៅឆ្នាំ 1863 លោក James White និងលោក Uriah Smith
បានតែងតាំងមេបញ្ជាការថ្មីមួយរូប
ដើម្បីដឹកនាំពួកគេត្រឡប់ទៅកាន់ទីកន្លែងដែលពួកគេត្រូវបានបង្គាប់មិនឲ្យទៅ។
យ៉ូសេ រ៉េ និងកាឡីប៊ែ កំណត់ឲ្យអ្នកដែលបុរាណចង់ទៅមុខរីឯ White និង Smith
កំណត់ឲ្យអ្នកដែលបុរាណចង់ត្រឡប់ក្រោយ។

ចំណុចមួយទៀតដែលគួរកត់សម្គាល់ក្នុងអត្ថបទពិស្យោក្សន៍គណនា គឺថា
ការបោះបង្គោលចុងក្រោយ ដែលនាំឲ្យអ្នកបោះបង្គោលទាំងអស់គួរឲ្យមានកាត់ទោសឲ្យសុលាបន
នៅរាល់ហោស្តថានក្នុងអំឡុងពេលស៊ីបឆ្នាំបន្ទាប់នោះ
ជាមួយក្នុងចំណោមសច្ចកិច្ចយោងសំខាន់ពីរ ដែលបង្កកើតគោលការណ៍
«មួយផ្ទះស្រែមួយឆ្នាំ» នៃទំនាយព្រះគម្ពីរ
ដែលប្រហែលជាជានិយមនាយដ៏សំខាន់បំផុតដែល Miller បានប្រើ
ដើម្បីបំភ្លឺកបង្ហាញសារនៃដំណឹងល្អអស់កល្បជានិច្ច និងនិទេវតាទីមួយ។
សាក្សីព្រះគម្ពីរមួយទៀតសម្រាប់វិន័យនេះ មាននៅក្នុងសៀវភៅអេសេគោល។

ហើយកាលណាអ្នកបានបំពេញការទាំងនោះហើយ
ចូរដកមកដទៀតលើចំហៀងស្តេចរបស់អ្នក
ហើយអ្នកគួរឲ្យទូរទោសកំហុសរបស់វង្សស្វា អស់រយៈពេលស៊ីបចុងវិ
យើងបានកំណត់ឲ្យអ្នក មួយផ្ទះស្រែមួយឆ្នាំ។ អេសេគោល 4:6.

អរិដលៃជាញឹកញាប់មិនគួរឲ្យមានកត់សម្គាល់ទាក់ទងនឹងឧត្តមពីរទាំងពីរដលៃឋានបង្កកើតគោលការណ៍មួយថ្មងស្រែមើលនឹងមួយឆ្នាំ គឺបិទបុរសកុតិសាស្ត្ររបស់ឧត្តមពីរទាំងពីរនោះ។

បន្ទាប់ពីចំនួនថ្មងដៃលៃអុនករណ៍គុណាសិវិបពិនិត្យសុរុកនោះ គឺស្រែបថ្មងដៃដោយគិតមួយថ្មងដៃមួយឆ្នាំ
អុនករណ៍គុណាសិវិបពិនិត្យរបស់ខ្លួនអស់ស្រែបឆ្នាំ
ហើយអុនករណ៍គុណាសិវិបពិនិត្យរបស់ខ្លួនអស់ស្រែបឆ្នាំ។ ជនគណនា
14:34

ឧត្តមពីរនោះក្នុងឧត្តមពីរជនគណនាកើតឡើងនោះដើមកំណើតនៃអ្វីសុរុកនៃបុរាណ
ហើយតំណាងឲ្យការបះបោររបស់បុរាជនសម្បត្តិធម៌ភ្នំរបស់ព្រះ;
ឯឧត្តមពីរនោះក្នុងឧត្តមពីរអស្ចារ្យកើតឡើងនោះចុងបញ្ចប់នៃអ្វីសុរុកនៃបុរាណ
ហើយតំណាងឲ្យការបះបោររបស់បុរាជនសម្បត្តិធម៌ភ្នំរបស់ព្រះ។
ទណ្ឌឧកម្មមន្ត្រីដើមគឺស្រែចក្តិសុលាបន្តនៃទីរហ័សុចាន
ហើយទណ្ឌឧកម្មមន្ត្រីចុងបញ្ចប់គឺភាពជាទាសករនៃក្នុងដៃនៃសិវរបស់សុរុករបស់ពួកគេ។
គោលការណ៍មួយថ្មងស្រែមើលមួយឆ្នាំ
សង្កត់ធ្ងន់លើការបះបោររបស់បុរាជនសម្បត្តិធម៌ភ្នំមួយ។ មានទណ្ឌឧកម្មពីរ
មួយនោះដើម និងមួយនោះចុងបញ្ចប់ ប៉ុន្តែទាំងពីរខុសគ្នា។
ទណ្ឌឧកម្មដំបូងគឺស្រែចក្តិសុលាបន្តដោយការថយចុះបន្តិចម្តងៗ
ខណៈពេលផ្ទៃដីណាដែលឆ្ងល់កាត់ទីរហ័សុចាន;
ទណ្ឌឧកម្មចុងក្រោយគឺការដាច់ជាល្អលើ និងភាពជាទាសករនៃហាប៊ីឡូនពិតប្រាកដ។

បន្ទាប់មក ម៉ូសេ និង អារ៉ុន
បានរុករានមុខចុះនៃមុខសហគមន៍ទាំងមូលនៃក្រុមជំនុំកូនចៅអ្វីសុរុកនៃ។ ហើយ
យ៉ូសេ កូនរបស់ នួន និង កាលបេ កូនរបស់ យកេនុន
ដលៃស្រែចក្តិក្នុងចំណោមអុនករណ៍ឋាននៃសិវិបមើលសុរុកនោះ
បានហែសមុលៀកបំពាក់របស់ខ្លួន។
ហើយពួកគេបាននិយាយទៅកាន់ក្រុមជំនុំទាំងមូលនៃកូនចៅអ្វីសុរុកនៃថា
សុរុកនៃយើងបានឆ្ងល់កាត់ដើមបីសិវិបមើលនោះ ជាសុរុកល្អអស់លំដាប់ណាស់។
បើព្រះយេស៊ូទ្រង់ពេញព្រះទ័យនឹងយើង នោះទ្រង់នឹងនាំយើងចូលទៅក្នុងសុរុកនៃ
ហើយបុរាណវិទ្យាមួយនឹង គឺជាសុរុកនៃយេស៊ូដោយទីកន្លែងនោះ និងទីកន្លែងមុខ។
តែស្រែចក្តិបះបោរបុរាណនឹងព្រះយេស៊ូឡើយ
ហើយក៏កុំខូចបុរាណនៃសុរុកនោះដៃ ពីព្រោះពួកគេអាហារសម្រាប់យើង
ការការពាររបស់ពួកគេបានចាកចេញពីពួកគេហើយ
ហើយព្រះយេស៊ូទ្រង់គង់នៅជាមួយយើង កុំខូចពួកគេឡើយ។ ប៉ុន្តែ
សហគមន៍ទាំងមូលបានបង្កគាប់ឲ្យគេបញ្ចប់នឹងថ្មង។
ហើយសិវិបអនុព្រះយេស៊ូបានលេចមកនៃក្នុងកុរសាលជំនុំ
នៃមុខកូនចៅអ្វីសុរុកនៃទាំងអស់។
ហើយព្រះយេស៊ូទ្រង់មានព្រះបន្ទូលទៅកាន់ម៉ូសេថា
បុរាណនេះនឹងបង្កកាត់ឲ្យយើងខ្ញុំខឹងរហូតដល់ពេលណា?
ហើយពួកគេនឹងមិនជឿយើងខ្ញុំរហូតដល់ពេលណាទៀត
សម្រាប់ទីសម្គាល់ទាំងអស់ដលៃយើងខ្ញុំបានបង្កហាននៃកណ្តាលពួកគេ?
យើងខ្ញុំនឹងរាយពួកគេដោយជំងឺរាតត្បាត ហើយដកពួកគេចេញពីមរតក
ហើយនឹងផ្ទុះឲ្យអុនករណ៍យាយជាតិសាសន៍មួយជំងឺ និងខ្ពស់ជាងពួកគេ។

ហើយម្ចាស់ហោនទូលទៅព្រះយេស៊ូវថា នោះជនជាតិអស៊ីបនឹងព្យាបាលការនេះ (ដុបិតទ្រង់ បាននាំបុរាណជននេះឡើងចេញពីក្នុងចំណោមពួកគេដោយឫទ្ធានុភាពរបស់ទ្រង់)។ ហើយពួកគេនឹងប្រាប់ដល់អ្នកស្រុកនេះ ពីព្រោះពួកគេបានឮហើយថា ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់គង់នៅកណ្តាលបុរាណជននេះ ថា ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់គួរឲ្យបានយល់ឃើញមុខទ្រង់នឹងមុខ ហើយពពករបស់ទ្រង់ស្ថិតនៅលើពួកគេ ហើយទ្រង់យាងទៅមុខពួកគេ នៅពេលថ្ងៃដែលសរសរពពក ហើយនៅពេលយប់ដោយសរសរក្នុងរំពង់។ ឥឡូវនេះ បើទ្រង់សម្លាប់បុរាណជនទាំងអស់នេះដូចជាមនុស្សសត្វម្នាក់ នោះបណ្តាជាតិនានាដែលបានឮកម្ពុតិយមនោះរបស់ទ្រង់ នឹងនិយាយថា ដោយព្រោះព្រះ យេស៊ូវមិនអាចនាំបុរាណជននេះចូលទៅក្នុងស្រុកដែលទ្រង់បានស្ថាបនាដល់ពួក គេបាន ដូចនេះទ្រង់បានសម្លាប់ពួកគេនៅទីហោសថាន។ ឥឡូវនេះ ទូលបងក៏សូមអង្គរ សូមឲ្យព្រះចៅស្តេចរបស់ព្រះអម្ចាស់នៃទូលបងក៏បានឡើង តាមដូចដែលទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលថា ព្រះយេស៊ូវទ្រង់យឺតនឹងព្រះពិរោធ ហើយមានសេចក្តីមេត្តាករុណាយ៉ាងធំ ទ្រង់អត់ទោសអំពើទុច្ចរិត និងការរំលងបំពាន ប៉ុន្តែទ្រង់មិនលើកលែងទោសដល់អ្នកមានទោសជាដាច់ខាតឡើយ ដោយទ្រង់ផ្សព្វផ្សាយទោសអំពើទុច្ចរិតរបស់ឪពុកទៅលើកូនចៅ រហូតដល់ជំនាន់ទីបី និងទីបួន។ ទូលបងក៏សូមអង្គរ សូមអត់ទោសអំពើទុច្ចរិតរបស់បុរាណជននេះ តាមសេចក្តីមេត្តាករុណាដ៏ធំរបស់ទ្រង់ ហើយដូចដែលទ្រង់បានអត់ទោសដល់បុរាណជននេះ តាំងពីអស៊ីបរហូតមកដល់ឥឡូវនេះ។ ជនគណនា 14:5-19។

បុរាណវិទូសាស្ត្រដែលគួរឲ្យបានតំណាងនៅក្នុងខ្មែរនេះ បានក្លាយជានិមិត្តរូបព្រះគម្ភីរមួយដែលគួរឲ្យបានហៅថា «ថ្មនៃការបង្កកឲ្យខឹង»។ «ថ្មនៃការបង្កកឲ្យខឹង» គួរឲ្យបានយល់ដល់នៅក្នុង ទំនុកតម្កករំលង ជំពូក ៩៥, យេរេមា ជំពូក ៣២ និង ហេប៊ី ជំពូក ៣ ប៉ុន្តែនៅពេលនេះ យើងនឹងមិនពិភាក្សាអំពីនិមិត្តរូបនោះឡើយ។ មានគោលការណ៍សំខាន់មួយដែលគួរឲ្យបានកំណត់សម្គាល់នៅក្នុងអត្ថបទមុន ដែលគួរឲ្យបានទទួលស្គាល់។ គោលការណ៍នោះក៏គួរឲ្យបានបង្ហាញផងដែរ ដោយព្យាករី សាយ័យអ៊ែរ, លូស៊ីហ្វើរ, អលេន រ៉ែត និងជាក់ជាមិនខាន ម៉ូសេ នៅក្នុងអត្ថបទនេះ។

ហើយពួកគេបាននិយាយទៅកាន់លោកថា៖ «ម៉ែលី លោកចាស់ហើយ ហើយកូនបុរសរបស់លោកក៏មិនដឹងតាមផ្ទះរបស់លោកដែរ។ ដូចនេះ សូមតែតាំងស្មោះចម្លាក់ឲ្យយើង ដើម្បីជំនុំជម្រះយើង ដូចជាបុរាណជាតិទាំងអស់ចុះ»។ ប៉ុន្តែការនោះមិនគាប់ចិត្តសាយ័យអ៊ែរឡើយ ពេលដែលពួកគេនិយាយថា៖ «សូមឲ្យយើងមានស្មោះចម្លាក់ ដើម្បីជំនុំជម្រះយើង»។ រួចសាយ័យអ៊ែរបានអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះយេស៊ូវ។ ហើយព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលមកសាយ័យអ៊ែរថា៖ «ចូរស្មោះចម្លាក់សំឡេងរបស់បុរាណជន ក្នុងគ្រប់យ៉ាងដែលពួកគេនិយាយមកកាន់អ្នកចុះ ដុបិតពួកគេមិនបានបដិសេធអ្នកទេ ប៉ុន្តែបដិសេធយើងវិញ ដើម្បីកុំឲ្យយើងសោយរាជ្យលើពួកគេ។ តាមអំពើទាំងអស់ដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្ត តាំងពីថ្ងៃដែលយើងនាំពួកគេចេញពីស្រុកអស៊ីប រហូតដល់ថ្ងៃនេះ គឺដោយបានបោះបង់យើងចោល ហើយបម្រើព្រះដទៃ

នោះពួកគេក៏កំពុងផ្សព្វផ្សាយដូចនោះចំពោះអ្នកដទៃ។ ដូចនេះ ឥឡូវនេះ
ចូរស្តាប់សំឡេងរបស់ពួកគេចុះ ប៉ុន្តែត្រូវព្រមានពួកគេយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់
ហើយបង្ហាញឲ្យពួកគេដឹងពីរបៀបរបស់សុតចេ ដដែលនឹងសោយរាជ្យលើពួកគេ។
សំយូអ៊ែលក៏មានបុរាណក្នុងទាំងអស់របស់ព្រះយេស៊ូវ
ដល់បុរាណដទៃដែលសុតចេពិល។ លោកមានបុរាណសន្និដ្ឋាន៖
«នេះហើយជារបៀបរបស់សុតចេ ដដែលនឹងសោយរាជ្យលើអ្នកកាលគុនា៖
គាត់នឹងយកកូនបុរសរបស់អ្នកកាលគុនា ហើយតែងតាំងពួកគេសម្រាប់ខ្លួនគាត់
ឲ្យនរណាជាមួយទេចម្បាំងរបស់គាត់ និងផ្សព្វផ្សាយទាហានជិះសេះរបស់គាត់
ហើយខ្លួននឹងរត់នរណាម្នាក់ទេចម្បាំងរបស់គាត់។
គាត់នឹងតែងតាំងមហេន្យាជាការលើកមួយពាន់នាក់ និងមហេន្យាជាការលើកហាសិបនាក់
ហើយនឹងដាក់ឲ្យពួកគេខ្មោចភ័យដល់គាត់ គាត់ចូរតស៊ូរបស់គាត់
ហើយផ្សព្វផ្សាយឲ្យសងគ្រាមរបស់គាត់ និងគ្រឿងសម្រាប់ទេចម្បាំងរបស់គាត់។
គាត់នឹងយកកូនស្រីរបស់អ្នកកាលគុនា ឲ្យផ្សព្វផ្សាយជាអ្នកផ្សព្វផ្សាយក្នុងរូប
អ្នកចម្រើនមុហ្វូប និងអ្នកដុតនំ។ គាត់នឹងយកស្រីចម្រើនរបស់អ្នកកាលគុនា
ចំការទំពាំងហាយដូរ និងចំការអូលីរបស់អ្នកកាលគុនា គឺស្រីមុប៊ីតអ៊ែវដែលលុបបំបាត់ផង
ហើយប្រគល់វាទៅអ្នកបម្រើរបស់គាត់។
គាត់នឹងយកមួយភាគដប់នៃគ្រាប់ពូជរបស់អ្នកកាលគុនា
និងនៃចំការទំពាំងហាយដូររបស់អ្នកកាលគុនា ហើយឲ្យទៅមន្ត្រីរបស់គាត់
និងអ្នកបម្រើរបស់គាត់។ គាត់នឹងយកទាសករបុរស ទាសករស្រី
និងយុវជនដ៏ល្អបំផុតរបស់អ្នកកាលគុនា ព្រមទាំងលាបស់អ្នកកាលគុនាផង
ហើយដាក់ឲ្យផ្សព្វផ្សាយរបស់គាត់។
គាត់នឹងយកមួយភាគដប់នៃព្រៃឯងចៀមរបស់អ្នកកាលគុនា
ហើយអ្នកកាលគុនានឹងទៅជាអ្នកបម្រើរបស់គាត់។ នៅថ្ងៃនៃនោះ
អ្នកកាលគុនានឹងស្រក់អំពាវនាវ ដោយព្រះសុតចេរបស់អ្នកកាលគុនា
ដដែលអ្នកកាលគុនាមានផ្ទះលើសម្រាប់ខ្លួនឯង
ប៉ុន្តែព្រះយេស៊ូវនឹងមិនស្តាប់អ្នកកាលគុនាទេ នៅថ្ងៃនៃនោះ»។
នោះយ៉ាងណាក៏ដោយ បុរាណដទៃបានបដិសេធមិនស្តាប់សំឡេងរបស់សំយូអ៊ែលឡើយ
ហើយពួកគេនិយាយថា៖ «ទេ យើងចង់មានសុតចេលើយើង
ដើម្បីឲ្យយើងក៏មានដូចជាបុរាណជាតិទាំងអស់ដែរ
ហើយឲ្យសុតចេរបស់យើងជំនុំជម្រះយើង និងចេញទៅមុខយើង
ហើយចម្បាំងសងគ្រាមរបស់យើង»។ សំយូអ៊ែលក៏មានព្រាហ្មណ៍ទាំងអស់របស់បុរាណដទៃ
ហើយលោកមានរាយការណ៍ពាក្យទាំងនោះនោះចំពោះព្រះករុណានៃព្រះយេស៊ូវ។
ហើយព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលទៅកាន់សំយូអ៊ែលថា៖ «ចូរស្តាប់សំឡេងរបស់ពួកគេចុះ
ហើយតែងតាំងសុតចេម្នាក់ឲ្យពួកគេ»។
រួចសំយូអ៊ែលបាននិយាយទៅកាន់បុរសទាំងឡាយនៃអ៊ីស្រាអែលថា៖
«ចូរគ្រឿងទៅក្នុងរបស់ខ្លួនរៀងៗខ្លួនចុះ»។ ១ សំយូអ៊ែល ៨:៥-២២។

នៅក្នុងអត្ថបទនេះ អ៊ីស្រាអែលបុរាណបានបដិសេធព្រះជាម្ចាស់ជាសុតចេរបស់ខ្លួន
ហើយបុរសគូតិសាស្ត្រនោះចង់អូសទៅមុខដល់ពេលដែលពួកគេមានបុរាណសាសនា
ពួកគេមានសុតចេណាក្នុងពិសេស។
ពួកគេបានបដិសេធរបបអធិបតេយ្យរបស់ព្រះជាម្ចាស់
ហើយទាមទារឱ្យគេប្រទានសុតចេម្នាក់ពីក្នុងចំណោមបុរាណដទៃរបស់ខ្លួន
តទៅបំផុតបានបុរាណសាសនា សុតចេរបស់ពួកគេគឺជាសុតចេម្ចាស់។
សុតចេម្ចាស់នៅថ្ងៃចុងក្រោយ គឺសុតចេប៉ាបនៃទីក្រុងរ៉ូម។

ប៉ុន្តែ ពួកគេហោសសួរកែឡើងថា «យកគាត់ចេញ ទៅចោលគាត់ ឆ្ងោសគាត់ទៅ»។
ពីឡាតហានមានបុរសសន្តិទៅកាន់ពួកគេថា
«តើយើងគួរឆ្ងោសសត្វចេះបស់អ្នករាល់គ្នាឬ?» ពួកសង្ឃដាន់ខ្ទប់សំបុត្រឆ្ងល់ថា
«យើងខ្ញុំគ្មានសត្វចេញផ្សេងទៀតទេ ក្នុងពិសេស»។ យ៉ូហាន 19:15។

ការបដិសេធចំពោះរបបធិបតេយ្យរបស់ព្រះ នោះជាការប្រមាថយ៉ាងខ្លាំង
ហើយមានលក្ខណៈផ្ទាល់ខ្លួនយ៉ាងខ្លាំងចំពោះសំយោងអំពើ ដល់ចំណាត់ចែងគាត់យល់ថា
វាជាការបដិសេធចំពោះមុខងារព្រះយាក្សីរបស់គាត់។ ប៉ុន្តែ
ព្រះមានផ្លូវឱ្យសំយោងអំពើយល់ច្បាស់ថា អ្វីដែលពួកគេហោសបដិសេធនោះ គឺជាព្រះ
មិនមែនជាព្រះយាក្សីទេ។ បទអត្ថបទទាំងពីរនេះ
ដែលបង្ហាញអំពីទំនាក់ទំនងព្រះយាក្សីរបស់ម៉ូសេ និងសំយោងអំពើ
ចំពោះការបោះបង់របស់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ គឺថា
ការដាក់ទោសចំពោះការបោះបង់ដែលបានកើតតាមមកនោះ
មិនមែនជាចុងបញ្ចប់សម្រាប់អ៊ីស្រាអែលបុរាណទេ។ នៅតែមានកុម្មុយន៍
ដែលគំរាមដោយយ៉ូស៊ីហ្វ និងកាឡែប ដែលនឹងចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្ទុយ
ហើយនៅក្នុងរឿងរបស់សំយោងអំពើ ចុងបញ្ចប់នៃអ៊ីស្រាអែលបុរាណ
គឺនៅពេលបញ្ចប់នៃសម័យសត្វចេះរបស់អ៊ីស្រាអែល មិនមែននៅដើមដំបូងទេ។

ម៉ូសេហោសទូលហេតុផលចំពោះព្រះ
ដើម្បីឱ្យទ្រង់បន្តបុរាណវិទ្យាគឺជាការជាមួយអ៊ីស្រាអែលបុរាណ
ពីព្រោះម៉ូសេហោសទូលដោយហេតុផលថា ការបញ្ចប់ពួកគេនៅចំណុចនោះ
នឹងបង្ហាញបុរាណវិទ្យាស្រាវជ្រាវសុទ្ធជនកែវដោះបុរាណវិទ្យារបស់ទ្រង់ និងសេចក្តីសន្ទុយ
របស់ទ្រង់ក្នុងការនាំពួកគេចូលទៅក្នុងទឹកដីដែលព្រះមានសន្ទុយដល់អាហ្វហ្កា
ឱ្យខុសពីការពិត។ ចំណុចនេះទ្រង់គឺថា
ព្រះផ្ទាល់សរសេរអនុញ្ញាតឱ្យការបោះបង់កើតឡើង និងបន្តមានទៅ នៅពេលដែល
លទ្ធផលមានបំណងប្រើការបោះបង់នោះផ្ទាល់ជាសាក្សីបញ្ជាក់អំពីសេចក្តីពិត។

មនោសញ្ញាចេតនានៃសេចក្តីខឹងស្ទើរតែ ដែលសំយោងអំពើបានបង្ហាញ ក៏គួរឲ្យមានអលេនៃ
វាយតម្លៃហេតុផលផងដែរ។

«មិនដែលមានពីមុនមកទេ ដែលខ្ញុំបានឃើញក្នុងចំណោមបុរាណវិទ្យាសាស្ត្ររបស់យើង
មានការពេញចិត្តខ្ពស់យ៉ាងនេះម្យ៉ាង និងការមិនព្រមទទួលយក និងទទួលស្គាល់ពន្លឺ
ដូចដែលបានបង្ហាញឱ្យយើងឃើញនៅទីក្រុង Minneapolis។ ខ្ញុំគួរឲ្យមានបង្ហាញថា
មិនមានសូម្បីម្នាក់ណាមួយក្នុងក្រុមនោះ
ដែលបានប្រកាន់ខ្ជាប់នូវវិញ្ញាណដែលបានសម្រង់នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំនោះ
នឹងមានពន្លឺច្បាស់លាស់មកទៀត
ដើម្បីយល់ឃើញពីតម្លៃដ៏វិសេសសែននៃសេចក្តីពិត
ដែលបានផ្សព្វផ្សាយដល់ពួកគេពីស្ថានសួគ៌ឡើយ
លុះត្រាតែពួកគេបន្តទាបមោទនភាពរបស់ខ្លួន ហើយសារភាពថា
ពួកគេមិនគួរឲ្យមានជំរុញដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះទេ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែ
នឹងចិត្តរបស់ពួកគេហោសពេញទៅដោយការលំអៀងជាមុន។
ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបំណងចង់យាងមកជិតពួកគេ ដើម្បីប្រទានពរដល់ពួកគេ
និងប្រោសពួកគេឱ្យជាពិការបរិច្ឆេទរបស់ខ្លួន ប៉ុន្តែពួកគេមិនព្រមស្តាប់ឡើយ។
ពួកគេគួរឲ្យមានជំរុញដោយវិញ្ញាណដែល ដែលបានបណ្តាលក្លា ដាច់ និងអាហ្វិកា
បុរសទាំងនោះក្នុងអ៊ីស្រាអែល បានតាំងចិត្តចាប់ទល់នឹងភស្តុតាងទាំងអស់

ដដែលនឹងបង្ហាញថាពួកគេខុស ហើយពួកគេហេតុអ្វីបានជាមិនឈប់ឈរ
ក្នុងផ្ទៃនៃការមិនសុខចិត្តរបស់ពួកគេ
រហូតដល់មានមនុស្សជាច្រើនត្រូវបានទាញចេញទៅជាមួយពួកគេ។

«តើអ្នកទាំងនេះជានរណា? មិនមែនជាអ្នកទទេខុសឆ្ងាយទេ
មិនមែនជាអ្នកល្ងង់ខ្លាំងទេ មិនមែនជាអ្នកដដែលមិនទាន់បានទទួលការបំភ្លឺទេ។
នៅក្នុងការបោះបង្គោលនោះ មានមន្ត្រីក្នុងព័រយោបល់បន្ទាប់
ដដែលមានកម្រិតខ្ពស់លើក្នុងចំណោមសហគមន៍
ជាមនុស្សដដែលមាននាមល្បីល្បាញ។ តើសក្តិភូមិរបស់ពួកគេជាអ្វី?
“សហគមន៍ទាំងមូលបរិសុទ្ធ គឺមន្ត្រីសុទ្ធតែបរិសុទ្ធ
ហើយព្រះយេស៊ូវគ្រងនូវក្រណាត់ពួកគេ ដូច្នេះ
ហេតុអ្វីបានជាអ្នករាល់គ្នាបានលើកខ្លួនឡើងខ្ពស់ជាងសហគមន៍របស់ព្រះយេស៊ូវ?”
[ជនគណនា 16:3]។ នៅពេលក្នុង
និងពួកសហការីរបស់គាត់បានវិនាសក្រុមការងារនិច្ចន័យរបស់ព្រះ
បុរាណដដែលពួកគេហេតុអ្វីបានជាបញ្ចេញចេញ
មិនបានឃើញព្រះហស្តរបស់ព្រះអម្ចាស់នៅក្នុងអព្យាក្រឹតហេតុនេះឡើយ។
នៅព្រឹកថ្ងៃបន្ទាប់ សហគមន៍ទាំងមូលបានចោទប្រកាន់ម៉ូសេ និងអារ៉ុនថា
“អ្នករាល់គ្នាបានសម្លាប់បុរាណដដែលរបស់ព្រះយេស៊ូវ” [ខ 41]
ហើយរោគរាតត្បាតក៏បានកើតឡើងលើសហគមន៍នោះ
ហើយមានមនុស្សស្លាប់ជាងដប់បួនពាន់នាក់។»

«នៅពេលដែលខ្ញុំបានបំណងចាកចេញពី Minneapolis
ទៅការបោះបង្គោលនោះហើយខ្ញុំ ហើយមានបន្ទូលថា៖ “មិនដូច្នោះទេ;
ព្រះមានកិច្ចការមួយសម្រាប់អ្នកត្រូវផ្ទេរនូវកន្លែងនេះ។
បុរាណដដែលកំពុងប្រើតួឯកឡើងវិញនូវការបោះបង្គោលរបស់ Korah, Dathan, និង Abiram។
ខ្ញុំបានដាក់អ្នកនៅក្នុងតំណែងដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់អ្នកក្នុងហើយ
ដដែលអ្នកទាំងឡាយដដែលមិនស្មើគ្នានៅក្នុងពន្ធុនីមួយៗទទួលបានសុភាពឡើយ;
ពួកគេនឹងមិនស្តាប់ទីបន្ទាល់របស់អ្នកទេ; ប៉ុន្តែ ខ្ញុំនឹងនៅជាមួយអ្នក; ព្រះគុណ
នឹងអំណាចរបស់ខ្ញុំនឹងទទួលបានអ្នក។ អ្វីដែលពួកគេកំពុងមើលងាយ
មិនមែនជាអ្នកទេ គឺជាអ្នកនាំសារ និងសារដែលខ្ញុំផ្សព្វផ្សាយទៅកាន់បុរាណដដែលរបស់ខ្ញុំ។
ពួកគេហេតុអ្វីបានជាបង្ហាញការមាក់ងាយចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។
សាតាំងបានផ្ទេរឱ្យកូនកែរបស់ពួកគេខ្មោច ហើយបំភាន់ការនិច្ចន័យរបស់ពួកគេ;
ហើយ លុះត្រាតែគ្រប់ពុលរលួយទាំងអស់ប្រើចិត្តពីអំពើហិង្សារបស់ខ្លួន
គឺជាការជួយភាពដដែលមិនបានបរិសុទ្ធនេះ ដល់កំពុងប្រមាថដល់ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ
ពួកគេនឹងដើរក្នុងសេចក្តីងងឹត។ ខ្ញុំនឹងដកដង្ហើមចង្អៀងចេញពីកន្លែងរបស់វា
លុះត្រាតែពួកគេប្រើចិត្ត ហើយបំប្លែងខ្លួន ដើម្បីឱ្យខ្ញុំអាចប្រោសពួកគេឱ្យជា
ពួកគេហេតុអ្វីបានជាឱ្យការមើលឃើញខាងវិញ្ញាណរបស់ខ្លួនសុំអាប់។
ពួកគេមិនចង់ឱ្យព្រះបង្ហាញព្រះវិញ្ញាណ និងអំណាចរបស់ខ្លួនឡើយ;
ពីព្រោះពួកគេមានវិញ្ញាណនៃការចម្លង
និងការខ្ពស់ពីអំពើចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ខ្ញុំ។ ភាពស្ងាត់ស្ងួត
ការលង្វើចតតាមការការកំប្លែង និងការលង្វើពាក្យស្តី
ត្រូវបានអនុវត្តរាល់ថ្ងៃ។
ពួកគេមិនបានដាក់ចិត្តរបស់ខ្លួនដើម្បីស្វែងរកខ្ញុំឡើយ។
ពួកគេដើរក្នុងផ្ទៃភាពល្ងង់ដដែលខ្លួនឯងបានបង្កើតឡើង
ហើយលុះត្រាតែពួកគេប្រើចិត្ត ពួកគេនឹងដកចុះក្នុងសេចក្តីទុក្ខខ្សឹម។»

ព្រះអម្ចាស់មានបន្ទូលដូច្នេះថា៖ ចូរឈរនៅទីតាំងនៃកាតព្វកិច្ចរបស់អ្នកចុះ;
ដុំបិតខ្សែនៃជាមួយអ្នក ហើយនឹងមិនចាកចេញពីអ្នក
ប្រហែល៖បងអ្នកចោលឡើយ។” ពាក្យទាំងនេះដែលមកពីព្រះ
ខ្ញុំមិនហ៊ានមើលរំលងឡើយ»។ The 1888 Materials, 1067.

បងស៊ីវិលវ៉ាត គួរមានបុរេប្រដាប់នឹងឥរិយាបថរបស់សំយូអ៊ែល
ហើយគួរមានបុរេប្រដាប់ស្ថិតនៅជាមួយពួកអ្នកបះបោរ និងការបះបោររបស់ពួកគេ
ហើយ «ឈរនៅ» «ទីតាំង» នៃ «កាតព្វកិច្ច» របស់នាង។
នាងគួរមានបញ្ចេញឈរនៅទីតាំងរបស់នាង បន្ទាប់ពីនាង (ពុយាការីនី)
មានសម្បទាចិត្តចាកចេញពីពួកអ្នកបះបោរ និងការបះបោររបស់ពួកគេ
ដោយទុកឲ្យពួកគេស្ថិតនៅតាមដំណើររបស់ពួកគេផ្ទាល់។

ចូរបំប៉នការលើកឡើងជាលើកដំបូង ដល់ជាតិសំខាន់មួយនៃគោលការណ៍អាល់ដា និង
អូមហេតា បញ្ជាក់ថា ការលើកឡើងអំពីបុរាណបទណាមួយជាលើកដំបូង
មានសារៈសំខាន់ខ្ពស់បំផុត។

ដល់ជាប់ពាក់ព័ន្ធនឹងដើមកំណើតនៃការបះបោររបស់លូស៊ីហ្សីរី គឺសេចក្តីពិតដែលថា
បើព្រះទ្រង់សព្វព្រះហឫទ័យ ទ្រង់មានអំណាចគ្រប់គ្រាន់ទាំងអស់ដើម្បីបំបាត់លូស៊ីហ្សីរី
តាំងពីគំនិតអាត្មាមនីយមដំបូងបង្អស់អស់ដែលមានកំណើតឡើងក្នុងចិត្តរបស់លូស៊ីហ្សីរី។
ព្រះអាចដកលូស៊ីហ្សីរីចេញពីសុនាមីព្រះហស្តនៃការបង្កកំណើតបាន ហើយទ្រង់មានអំណាច
ដល់បើទ្រង់មានជ័យលើសេដ្ឋីដូចនោះ ទ្រង់អាចផ្លាស់ប្តូរបានតាមរបៀបមួយ
ដល់ទេវតាផុសដេញតម្លៃសូម្បីតែដើម្បីថា មានអ្វីកំណើតឡើងផង។ ជាក់ជាមិនខាន
ទ្រង់មិនមានជ័យលើដូចនោះទេ ព្រោះ ក្នុងចំណោមហេតុផលផុសដេញទៀត
វានឹងជាការបដិសេធក្នុងរូបរបស់ទ្រង់ ប៉ុន្តែទ្រង់ពិតជាមានអំណាចបង្កកំណើត
ដល់អាចអនុញ្ញាតឲ្យទ្រង់ផ្លាស់ប្តូរនោះបានមែន។ ប៉ុន្តែ ទ្រង់មិនមានជ័យលើទេ។
ទ្រង់មានអត្ថប្រយោជន៍អនុញ្ញាតឲ្យការបះបោរ
កុលាយជាជនកែមួយនៃសាក្សីអំពីក្នុងរូបរបស់ទ្រង់
ជាជនកែមួយនៃបន្ទាល់នៃមូលដ្ឋានដែលមានចាប់ផ្តើមនៃសុចានស្តី
ហើយនៅទីបំផុតគួររកដល់ផែនដី។
នេះហើយជាអ្វីដែលសន្ទនារបស់ម៉ូសហេនសម្រេចសម្រាប់អ៊ីស្រាអែលបុរាណ។
ព្រះមានអនុញ្ញាតឲ្យជំនាន់នៃពួកបះបោរ ស្ថាប័ននៃក្នុងទីរោងចក្រសុចាន
ហើយមានបុរេបុរសគុតិសាស្ត្រនោះជាគំរូព្រះគម្ពីរ
ដើម្បីជំរុញសេចក្តីពិតដែលជាប់ទាក់ទងនឹងដំណឹងល្អអស់កល្បបដិសេធចុះ។

ដូចគ្នានេះផងដែរ ក្នុងការបដិសេធព្រះជាម្ចាស់ជាស្ថិតចេញពីសម័យសំយូអ៊ែល។
សំយូអ៊ែលគួរមានបង្កគាប់ឲ្យបន្តទៅមុខ
ហើយឈរនៅក្នុងទីនៃកាតព្វកិច្ចរបស់ខ្លួន ទោះបីជាមានការជឿជាក់ផ្ទាល់ខ្លួន
និងចំណេះដឹងពុយាការីនីរបស់សំយូអ៊ែលក៏ដោយ។ ជាក្នុងការគួរពិនិត្យដោយពុយាការីនី
និងបុរេគុតិសាស្ត្ររបស់ព្រះនេះ ក៏គួរមានទទួលស្គាល់ផងដែរ
ក្នុងការស្ថាបនាព្រះវិហារឡើងវិញបន្ទាប់ពីការជាប់ជាឈ្លានពាននៃហាប៊ីឡូន។
ព្រះមានទាយទុកជាមុន និងគ្រប់គ្រងរាល់ជាក្នុងរយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំនៃការជាប់ជាឈ្លានពាន;
ការវិលត្រឡប់ទៅក្នុងយូសាឡិម ការស្ថាបនាក្នុងយូសាឡិមឡើងវិញ ព្រះវិហារ
និងផ្សារចូលនិងកំពង់ទ្រង់ ទ្រង់មានកំណត់ទុកនូវពុយាការីនីអំពីពេលវេលា ដល់បញ្ជាក់ថា
ពេលណាពួកគេនឹងគួរមានដោះលែងពីការជាប់ជាឈ្លានពាន។ ទ្រង់មានកំណត់ថា

នឹងមានព្រះរាជក្រឹត្យប៉ុន្មាន
ដើម្បីសម្រាប់ការចាប់ផ្តើមនៃពេលវេលាប្រឆាំងនឹង
ទ្រង់មានហេតុផលតាមឈ្មោះ ជាស្ថិតិសាស្ត្រនៃ
ដែលនឹងចាប់ផ្តើមដំណើរការនេះដោយព្រះរាជក្រឹត្យដំបូង។
ធាតុទាំងអស់នៃការស្ថាបនាក្នុងយូសាឡឹម និងព្រះវិហារឡើងវិញ
ត្រូវបានកំណត់យ៉ាងជាក់លាក់ ហើយទ្រង់មានលើកអ្នកសុចរិត និងពួកហោរាឡើង
ដើម្បីសម្រេចកិច្ចការនោះ។

ទោះបីជាមានការដឹងជាមុនតាមព្រះបន្ទូលទំនាយដោយទេវភាព
និងការអនុវត្តតាមយ៉ាងច្បាស់លាស់ទាំងអស់ក៏ដោយ
ការបោះបង្គោលនៃបន្ទីរមានការជាប់យ៉ូដាលីយន៍ហេប៊ីឡូន
បានបញ្ចប់រួចហើយនូវតួតមានផ្ទាល់របស់ទ្រង់ជាមួយនឹងបុរាណសុត្ររបស់ព្រះ។
ស៊ីរីរ៉េនឡើង Shekinah
មិនដែលរីករាយបូកព្រះវិហារដែលត្រូវបានស្ថាបនាឡើងវិញនោះឡើយ។
បុរសគុតិសាស្ត្រទាំងមូលត្រូវបានប្រើប្រាស់
ដើម្បីបំផ្លាញនូវចំណាស់មុនៗនៃទំនាយសម្រាប់បុរសគុតិសាស្ត្រនៃចុងបញ្ចប់នៃលោកិយ
ទោះបីជាព្រះវិហារនោះមិនត្រូវបានប្រទានព្រឡើងវិញដោយតួតមាននៃ Shekinah
នៃទីបរិសុទ្ធចប់ផុតក៏ដោយ។ ក្នុងន័យនេះ ព្រះវិហារដែលត្រូវបានស្ថាបនាឡើងវិញ
គឺជាសក្ខីភាពមិនមែននៃអំពើតួតមានរបស់ព្រះទេ ប៉ុន្តែអំពីការបោះបង្គោលរបស់អ៊ីស្រាអែល។
ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ហោរានៃបុរសគុតិសាស្ត្រនោះ ដូចជា សំយូអែល និង បងស៊ីរីរ៉េន
នៃ Minneapolis បានបន្តបម្រើក្នុងសមត្ថភាពជាហោរា។

ការបោះបង្គោលលើស៊ីហ្គែរ
គឺជារឿងដំបូងដែលត្រូវបានលើកឡើងក្នុងការតស៊ូដ៏ធំរវាងព្រះគ្រីស្ទ និងសាតាំង
ហើយព្រះបានអនុញ្ញាតឱ្យការបោះបង្គោលនោះបន្តទៅតាមគោលបំណងរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់។
សំយូអែល ទោះបីជាមានសច្ចកុត្តិខឹងដោយសុចរិតបុរាណនឹងបំណងបុរាណរបស់អ៊ីស្រាអែល
លើកលែងដូចជាបុរាណជាតិនានាផ្សេងទៀត
ក៏ត្រូវបានបញ្ចូលជាមួយក្នុងការបោះបង្គោលស្ថិតិសាស្ត្រដំបូងផងដែរ។
ហើយពួកហោរារបស់ព្រះក៏បានចូលរួមក្នុងការសង់ព្រះវិហាររបស់ព្រះឡើងវិញ
គឺព្រះវិហារដែលនឹងមិនមានព្រះតួតមានសេចក្តីណាស់របស់ព្រះត្រឡប់មកវិញឡើយ។

អ្នកទាំងឡាយណាដែលប្រើ «បាននៃរឿងព្រេងនិទាន»
របស់ខ្លួនទាំងនឹងព្រះបន្ទូលទំនាយ
ដោយប៉ុនប៉ងបិទបាំងការបោះបង្គោលរបស់អាដម្រែនទីសម័ន្តៅឆ្នាំ 1863
ហើយជួសជុលស្ថាបនាអាក្រក់របស់ខ្លួនលើកកុកវិជ្ជាជា
បុរសិបបិមានអ្វីមួយខុសឆ្គងបានកើតឡើងនៃឆ្នាំ 1863
នោះនាងជាពុយាការីស្ត្រីមុខជានឹងបានហាមឃាត់វា
នោះពួកគេកំពុងមិនអើពើដោយចេតនាចំពោះគោលការណ៍ដំបូងបង្អស់ ដែលត្រូវបាន
កំណត់សម្គាល់នៅក្នុងការលើកឡើងដំបូងបំផុតអំពីការបោះបង្គោលនឹងព្រះ។
ព្រះទ្រង់អនុញ្ញាតឱ្យមានការបោះបង្គោល សម្រាប់គោលបំណងរបស់ទ្រង់ផ្ទាល់
ហើយបើទ្រង់ជួសជុលឱ្យពួកហោរារបស់ទ្រង់នៃអពុយាការីត
ឬស្តង់ដៀមស្តង់ដាច់ព្រះការបោះបង្គោលដែលអាចកើតមានឡើង នោះជាជម្រើសរបស់ទ្រង់។

នៅពេលយើងចាប់ផ្តើមពិចារណាអំពីដំណើរការនៃការសាកល្បងចាប់ពីឆ្នាំ 1844 ដល់ 1863 ដលៃគួរឱ្យមានការចាប់ផ្តើមដោយការសាកល្បងទាំងដប់ដលៃអីស្រាអ៊ែលបុរាណមានបរាជ័យបន្ទាប់ពីពួកគេឆ្លងកាត់សមុទ្រក្រហម
នោះជាការចាំបាច់យ៉ាងខ្លាំងដលៃគួរឱ្យយល់អំពីសេចក្តីពិតខាងព្រះគម្ពីរនេះ។
ពុទ្ធាករិយរបស់ព្រះបំពេញមុខងារជាពុទ្ធាករិយរបស់ទ្រង់ទាំងក្នុងគុណនៃការស្តាប់បង្គាប់
និងគុណនៃការមិនស្តាប់បង្គាប់ ហើយនៅពេលខ្លះពួកគេមិនត្រូវបានបញ្ជាឱ្យដលៃតាមទិដ្ឋភាពខាងក្រៅហាក់ដូចជាអ្វីមួយដលៃគេរំពឹងថាពុទ្ធាករិយរូបគួរតែឡើយ។ នៅពេលខ្លះ ពួកគេហាក់ដូចជាដឹងយ៉ាងច្បាស់អំពីការបះបោរ
ប៉ុន្តែគួរឱ្យមានទំនាក់ទំនង ហើយនៅពេលផ្តល់ទៀត
ព្រះអម្ចាស់ទ្រង់បិទភ្នែករបស់ពួកគេចំពោះការបះបោរនោះ។
នៅពេលទស្សនៈនោះគួរឱ្យមានទទួលស្គាល់ នោះឆ្នាំ 1863 កុលាយជាសញ្ញាសំខាន់មួយក្នុង
នូវបុរេគុតិសាស្ត្រនៃគរទីបំផុតនៃព្រះយាយពុទ្ធាករណ៍ក្នុងព្រះគម្ពីរ
សម្រាប់ទាំងស្រុងនៃសោសនាបូរណស័ក្តិ និងស្រុងនៃគោលបំណងសាធារណៈ។

ខ្ញុំព្រមឆ្លើយដោយពួកហោរាផងដែរ ហើយខ្ញុំព្រមឆ្លើយនឹងមិត្តភក្តិជាច្រើន
ហើយមានបុរេពាក្យប្រៀបប្រដូច តាមរយៈកិច្ចបម្រើរបស់ពួកហោរា។ ហួស 12:10។